

(อม.๓๐)

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ อม. ๖/๒๕๕๗

คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๓๐/๒๕๕๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๔ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ระหว่าง { อัยการสูงสุด ผู้ร้อง
นางสาวนฤมล หรือณัฐกมล หรือณัฐกมล
หรืออินทรีริตา นนทะโชติ หรือนนทะวัชรศิริโชติ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการการเมืองตำแหน่ง
ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๖ และได้ยื่นบัญชี
แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๖
ต่อมาเมื่อพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.
อีก ๒ ครั้ง เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๘ และวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ตามลำดับ
จากการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีพ้นจากตำแหน่ง
เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๘ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๙
ก็กรณีเข้ารับตำแหน่งแล้วปรากฏว่า กรณีพ้นจากตำแหน่งมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นสุทธิ ๕๗,๐๒๗,๘๑๒.๑๙ บาท

ประกอบด้วยเงินฝากธนาคารเพิ่มขึ้น ๔๓,๐๒๗,๘๑๒.๑๙ บาท หลักทรัพย์รัฐบาลและที่รัฐบาลค้ำประกัน เพิ่มขึ้น ๑๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นสุทธิ ๗๐,๕๔๗,๒๖๐.๘๒ บาท ประกอบด้วยเงินฝากธนาคารเพิ่มขึ้น ๕๔,๕๔๗,๒๖๐.๘๒ บาท หลักทรัพย์รัฐบาล และที่รัฐบาลค้ำประกันเพิ่มขึ้น ๑๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เป็นหลักทรัพย์รายการเดิมที่เพิ่มขึ้นเมื่อครั้งกรณี พ้นจากตำแหน่ง) ที่ดินเพิ่มขึ้น ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท (รับให้จากบิดาเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๘) เป็นกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากโดยไม่ปรากฏหลักฐานว่ามีรายได้หรือนำรายได้จากที่ใด ไปฝากธนาคารและลงทุนในหลักทรัพย์รัฐบาล จึงให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้น ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงว่า ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินของพลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ซึ่ง พลเอก สัมฤทธิ์ นนทะโชติ บิดาของผู้ถูกกล่าวหา มอบให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บรักษาไว้ ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นจำนวน ๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้จากการขายบ้านชุด (ทาวน์เฮาส์) ๒ หลัง ให้แก่พันตำรวจตรีหญิง ศรีสุภางค์ โสมกุล และทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นจำนวน ๑๒,๑๐๔,๐๐๐ บาท ได้มาจากพลเอก ชวลิต เพื่อใช้ดำเนินกิจกรรมของกลุ่มต้นกล้าในพรรคความหวังใหม่ สำหรับเงินในส่วนของพลเอก ชวลิต ได้คืนไปหมดแล้ว ระหว่างการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหาทยอยถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากของตน ๕ บัญชี ครั้งละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ จนมีเงินเหลือในบัญชีไม่มากและบางบัญชีได้ปิดบัญชีไปแล้ว เป็นพฤติการณ์ที่น่าเชื่อว่าจะมีการโอน ยักยอก แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สินจึงมีมติให้มีคำสั่งอายัดบัญชีเงินฝากธนาคาร ๕ บัญชี มียอดเงินคงเหลือในบัญชีที่อายัดได้เพียง ๔ บัญชี เป็นเงินรวม ๙๑๗,๑๙๓ บาท และรถยนต์ ๒ คัน ของผู้ถูกกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาพยานหลักฐาน ที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินรวบรวมเสนอแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติรวม ๓ กรณี คือ กรณีรับเงินมาจากพลเอก สัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นเงินที่พลเอก ชวลิต มอบให้แก่พลเอก สัมฤทธิ์ ไว้ใช้จ่ายตามโครงการต่าง ๆ จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท กรณีขายบ้าน เลขที่ ๓๕/๑๕๐ - ๑๕๑ พร้อมที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๐๔๗๐ และ ๒๐๔๗๑ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จำนวน ๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท และกรณีรับให้เงินจำนวน ๑๒,๑๐๔,๐๐๐ บาท รวมเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติจำนวน ๖๘,๑๐๔,๐๐๐ บาท และให้ส่งสำนวนไปยังผู้ร้อง

เพื่อดำเนินคดีในศาลนี้เพื่อให้ทรัพย์สินจำนวนดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๒ วรรคสอง และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๘ ขอให้พิพากษาให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติจำนวน ๖๘,๑๐๔,๐๐๐ บาท ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นทรัพย์สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดไว้แล้ว พร้อมดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินที่เกิดขึ้นตกเป็นของแผ่นดิน ให้ผู้ถูกกล่าวหาส่งมอบเอกสารสิทธิและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเงินหรือทรัพย์สิน ๖๘,๑๐๔,๐๐๐ บาท หรือชำระเงินพร้อมดอกผลจำนวนดังกล่าวแก่แผ่นดินโดยกระทรวงการคลัง หากไม่โอนให้ถือเอาคำพิพากษาของศาลแทนการแสดงเจตนา และหากผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถโอนทรัพย์สินดังกล่าวให้แก่แผ่นดินได้ ให้ผู้ถูกกล่าวหาชดใช้เงินหรือให้โอนทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาตามสัดส่วนของมูลค่าทรัพย์สินแก่แผ่นดินแทนจนครบถ้วน หากไม่โอนให้ถือเอาคำพิพากษาของศาลแทนการแสดงเจตนา

ผู้ถูกกล่าวหายืนยันคำคัดค้านและแก้ไขคำคัดค้านว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ถูกยกเลิกแล้ว การสอบสวนคดีนี้ต้องถูกยกเลิกไปด้วย ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ เงินที่เพิ่มขึ้นส่วนหนึ่งเป็นของบิดา อีกส่วนหนึ่งเป็นของพลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ และได้จากการขายทาว์นเฮาส์ ๒ หลัง ส่วนที่เป็นเงินของพลเอก ชวลิต ได้คืนให้ไปหมดแล้ว ดังจะเห็นได้ว่าในปี ๒๕๕๕ หลังคืนเงินทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาจำนวน ๗๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ เท่ากับที่ยื่นไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อเข้ารับตำแหน่ง ผู้ถูกกล่าวหาเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองในตำแหน่งซึ่งไม่มีอำนาจให้คุณให้โทษแก่บุคคลใด หรือสามารถแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้จากตำแหน่งได้ และคดีนี้ไม่มีส่วนใดในข้อเท็จจริงที่แสดงว่าเงินที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการทุจริตหรือประพฤติมิชอบต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือมีการดำรงตำแหน่งที่จะประพฤติมิชอบและได้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นได้ สำหรับเงินที่เพิ่มขึ้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ไม่ได้กล่าวเลยว่าได้มาโดยทุจริตหรือประพฤติมิชอบ เพียงแต่กล่าวว่าเงินที่เพิ่มขึ้นนั้นไม่มีที่มาแน่นอน ย่อมแสดงว่าเงินที่เพิ่มขึ้นเป็นเงินที่ได้มาจากบุคคลตามที่ได้ชี้แจงจริง การนำเงินเข้าฝากธนาคารครั้งละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ เป็นเรื่องที่ถูกกล่าวหาปฏิบัติมาตั้งแต่ก่อนเข้ารับตำแหน่ง และกระทำเช่นนี้ตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งโดยเปิดเผยเนื่องจากเป็นเงินที่รับมาจากบิดา เหตุที่ไม่มีการทำหลักฐานการรับมอบเงินเนื่องจากความไว้วางใจ และการมีตำแหน่งทางทหารเป็นนักรบเมือง ขอให้ยกคำร้อง

พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงจากทางไตสวนของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประกอบรายงานการไตสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และที่คู่ความไม่ได้เถียงกันฟังได้ในเบื้องต้นว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการการเมืองตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๖ และได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๖ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งดังกล่าว เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๘ ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๘ และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๙ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินตามบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาที่ได้ยื่นไว้กรณีพ้นจากตำแหน่งเปรียบเทียบกับกรณีเข้ารับตำแหน่ง ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นสุทธิ ๕๗,๐๒๗,๘๑๒.๑๙ บาท ประกอบด้วยเงินฝากธนาคาร ๔๓,๐๒๗,๘๑๒.๑๙ บาท พันธบัตรออมทรัพย์ ๑๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท เปรียบเทียบกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้ว เป็นเวลาหนึ่งปีกับกรณีเข้ารับตำแหน่งปรากฏว่า มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นสุทธิ ๗๐,๕๔๗,๒๖๐.๘๒ บาท ประกอบด้วย เงินฝากธนาคาร ๕๔,๕๔๗,๒๖๐.๘๒ บาท พันธบัตรออมทรัพย์ ๑๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท (เป็นหลักทรัพย์รายการเดิมที่เพิ่มขึ้นเมื่อครั้งกรณีพ้นจากตำแหน่ง) ที่ดินเพิ่มขึ้น ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท (รับให้จากบิดา) เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ภายหลังผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงถึงที่มาของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินกรณีมีเหตุสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งประจำสำนักนายกรัฐมนตรีมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงถึงที่มาของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมีใจความสำคัญสรุปได้ว่า เงินจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นของพลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ที่ฝากให้เก็บรักษาไว้ เงินจำนวน ๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้จากการขายทาว์นเฮาส์ ๒ หลัง เลขที่ ๓๕/๑๕๐ - ๑๕๑ พร้อมที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๐๔๗๐ และ ๒๐๔๗๑ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ให้แก่พันตำรวจตรีหญิง ศรีสุภางค์ โสมกุล และเงินอีกจำนวน ๑๒,๑๐๔,๐๐๐ บาท ได้จากพลเอก ชวลิต มอบให้เพื่อใช้ในกิจกรรมของกลุ่มต้นกล้า ในพรรคความหวังใหม่ซึ่งมีผู้ถูกกล่าวหาเป็นหัวหน้ากลุ่ม เงินทั้งสามจำนวนได้ทยอยนำฝากเข้าบัญชีของผู้ถูกกล่าวหา ๕ บัญชี ได้แก่ บัญชีเงินฝากธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาโชคชัย ๔ ลาดพร้าว

เลขที่บัญชี ๒๓๐ - ๐ - ๖๒๓๙๔ - ๕ และเลขที่บัญชี ๒๓๐ - ๒ - ๐๕๓๖๙ - ๕ บัญชีเงินฝากธนาคาร ยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาเมืองทองธานี เลขที่บัญชี ๙๓๘ - ๐๐๑ - ๑๐๗ - ๓ (เดิมเป็นบัญชี ธนาคารยูโอบี รัตนสิน จำกัด (มหาชน) สาขาแจ้งวัฒนะ เลขที่บัญชี ๐๓๘ - ๓ - ๐๑๑๐๗ - ๒ และ เปลี่ยนเป็นบัญชีธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาเมืองทองธานี เลขที่บัญชี ๒๓๘ - ๓ - ๐๑๑๐๗ - ๕) บัญชีเงินฝากธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาเมืองทองธานี เลขที่บัญชี ๙๓๘ - ๑๐๒ - ๘๗๐ - ๐ (เดิมเป็นบัญชีธนาคารยูโอบี รัตนสิน จำกัด (มหาชน) สาขาแจ้งวัฒนะ เลขที่บัญชี ๐๓๘ - ๒ - ๐๒๘๗๐ - ๗ และเปลี่ยนเป็นบัญชีธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาเมืองทองธานี เลขที่บัญชี ๒๓๘ - ๒ - ๐๒๘๗๐ - ๘) และบัญชีธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาเมืองทองธานี เลขที่บัญชี ๒๓๘ - ๓ - ๐๑๑๘๓ - ๖ (เดิมเป็นบัญชีธนาคารยูโอบี รัตนสิน จำกัด (มหาชน) สาขาแจ้งวัฒนะ เลขที่บัญชี ๐๓๘ - ๓ - ๐๑๑๘๓ - ๒) ระหว่างการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะมีการโอน ยักย้าย แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สินที่อยู่ระหว่างการตรวจสอบ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ให้อายัดทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นการชั่วคราวตามที่คณะอนุกรรมการ ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเสนอ โดยได้ออกคำสั่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๘ - ๑๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๖ ให้อายัดทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาไว้ชั่วคราว ดังนี้ เงินฝากสะสมทรัพย์ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาโชคชัย ๔ ลาดพร้าว เลขที่บัญชี ๒๓๐ - ๐ - ๖๒๓๙๔ - ๕ คงเหลือเงิน ๓๓,๑๔๔.๒๕ บาท เงินฝากประจำ ๗ เดือน ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาโชคชัย ๔ ลาดพร้าว เลขที่บัญชี ๒๓๐ - ๒ - ๑๐๖๐๔ - ๘ (ปิดบัญชีวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๕) เงินฝากออมทรัพย์ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาเมืองทองธานี เลขที่บัญชี ๙๓๘ - ๑๐๒ - ๘๗๐ - ๐ คงเหลือเงิน ๔๓๘,๗๔๒.๓๑ บาท เงินฝากประจำ ๓ เดือน ธนาคารยูโอบี จำกัด (มหาชน) สาขาเมืองทองธานี เลขที่บัญชี ๙๓๘ - ๐๐๑ - ๑๐๗ - ๓ คงเหลือเงิน ๒๗๕,๙๑๗.๔๔ บาท เงินฝากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัลแอร์พอร์ตพลาซ่า เชียงใหม่ เลขที่บัญชี ๔๙๗ - ๐ - ๑๕๑๙๐ - ๓ คงเหลือเงิน ๑๖๙,๓๘๙ บาท รถยนต์ยี่ห้อเบนซ์ (BENZ) หมายเลขทะเบียน ชน ๙๑๙ กรุงเทพมหานคร และรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า อัลพาด (TOYOTA ALPHARD) หมายเลขทะเบียน ศษ ๓๓๓๙ กรุงเทพมหานคร

คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
สามกรณี ให้ส่งเอกสารทั้งหมดและรายงานการตรวจสอบไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีในศาลนี้
เพื่อขอให้สั่งให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาที่เพิ่มขึ้นผิดปกติดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๘ วรรคสอง

มีปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้หรือไม่
ผู้ถูกกล่าวหาคัดค้านว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดประเด็นในการพิจารณาว่า ผู้ถูกกล่าวหา
มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๒ วรรคสอง
ที่บัญญัติให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดิน เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าวได้ถูกยกเลิกไปแล้ว
ผลของการสอบสวนคดีนี้ซึ่งมีที่มาจากรัฐธรรมนูญมาตรานี้ จึงต้องถูกยกเลิกไปด้วยนั้น เห็นว่า
ตามคำร้องของผู้ร้องนอกจากจะอ้างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๒
ขึ้นประกอบการร้องขอให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินแล้ว ยังอ้างพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๘ วรรคสอง
ขึ้นประกอบการร้องด้วย ซึ่งในมาตรา ๓๘ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติว่า “ในกรณีที่ปรากฏว่า
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ประธานกรรมการส่งเอกสารทั้งหมดที่มีอยู่
พร้อมทั้งรายงานผลการตรวจสอบไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีในศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เพื่อให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกตินั้นตกเป็นของแผ่นดินต่อไป และให้นำบทบัญญัติ
มาตรา ๘๐ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม” นอกจากนั้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ให้บทนิยามคำว่า
“ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ” ไว้ ทั้งในมาตรา ๓๗/๑ และมาตรา ๓๗/๒ ของพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน
บัญญัติรายละเอียดขั้นตอนวิธีการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการพิจารณาก่อนที่จะมีมติว่า
ทรัพย์สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ได้ยื่นแสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน
มีลักษณะเป็นการมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ และส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินคดีในศาลฎีกา
แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยมีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
วิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙ (๔) บัญญัติให้ศาลฎีกา
แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่ร้องขอให้ทรัพย์สิน

ที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของนายกรัฐมนตรี้ รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมืองอื่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นตามที่กฎหมายบัญญัติตกเป็นของแผ่นดิน และในหมวด ๓ ของพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว ได้บัญญัติถึงวิธีพิจารณาคดีที่มีการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ตั้งแต่มาตรา ๓๓ ถึงมาตรา ๓๕ ด้วย ซึ่งเห็นได้ว่าการดำเนินการของผู้ร้องในคดีนี้อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่มีความสมบูรณ์ในตัวเองด้วย ฉะนั้น แม้คณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติออกประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑/๒๕๕๗ มีใจความสำคัญว่า ให้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลง แต่ก็ได้ยกเว้นให้ศาลทั้งหลายคงมีอำนาจพิจารณาและพิพากษาอรรถคดีตามบทกฎหมายและประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ และให้องค์กรอิสระ องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไป แสดงให้เห็นว่า บรรดาบทบัญญัติกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งได้ตราขึ้นและมีผลใช้บังคับอยู่แล้ว ในขณะที่มีการยึดอำนาจนั้น หาได้ถูกยกเลิกไปด้วยแต่ประการใดไม่ นอกจากนี้ต่อมาคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ยังได้ออกประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๔/๒๕๕๗ ประกาศให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ คงมีผลใช้บังคับต่อไป อันเป็นการยืนยันการยังคงมีผลใช้บังคับของพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าว ดังนั้น แม้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ จะถูกยกเลิกไป ก็หาได้ทำให้การดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อันเป็นที่มาของคดีนี้สิ้นสุดไปด้วยไม่ องค์กรและผู้พิพากษา จึงมีมติด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปมีว่า ทรัพย์สินจำนวน ๖๘,๑๐๔,๐๐๐ บาท ตามคำร้องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติต้องตกเป็นของแผ่นดินหรือไม่ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาอ้างโต้แย้งว่าทรัพย์สินดังกล่าวมิได้เป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้ถูกกล่าวหาจึงมีภาระการพิสูจน์ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ซึ่งจะได้แยกวินิจฉัยตามข้อกล่าวอ้างโต้แย้งของผู้ถูกกล่าวหาเป็นแต่ละกรณีตามลำดับ ดังนี้

กรณีเงินที่เพิ่มขึ้นจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาอ้างโต้แย้งว่า เป็นเงินของ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ซึ่งพลเอก สัมฤทธิ์ นนทะโชติ นำมาให้ผู้ถูกกล่าวหาดูแลรักษาไว้ โดยมอบให้เมื่อปลายปี ๒๕๔๕ จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต้นปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ และปี ๒๕๔๘ ปีละ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในการรับมอบเงินครั้งแรกในปี ๒๕๔๕ ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจว่าเป็นของบิดา จึงเก็บรักษาไว้กับตัวเอง ต่อมาเมื่อได้รับเงินอีกเป็นครั้งที่สองในปี ๒๕๔๖ ทราบว่าเป็นเงินของ พลเอก ชวลิต ให้เก็บรักษาไว้เพื่อที่จะใช้ในการดำเนินงานตามโครงการต่าง ๆ จึงทยอยนำไปฝากธนาคาร ครั้งละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ โดยนำฝากเข้าบัญชีธนาคารยูโอบี สาขาเมืองทองธานี ๓ บัญชี เลขที่บัญชี ๙๓๘ - ๐๐๑ - ๑๐๗ - ๓ เลขที่บัญชี ๙๓๘ - ๑๐๒ - ๘๗๐ - ๐ และเลขที่ ๒๓๘ - ๓ - ๐๑๑๘๓ - ๖ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขา โชคชัย ๔ ลาดพร้าว ๒ บัญชี เลขที่บัญชี ๒๓๐ - ๒ - ๐๕๓๖๙ - ๕ และเลขที่บัญชี ๒๓๐ - ๐ - ๖๒๓๙๔ - ๕ ไม่เคยถอนเงินดังกล่าวออกมาใช้ จนกระทั่งเดือนสิงหาคม ๒๕๕๒ เริ่มทยอยถอนเงินครั้งละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ คืนให้แก่พลเอก ชวลิต จนครบจำนวนแล้ว โดยมี พลเอก สัมฤทธิ์ และพลเอก ชวลิต เป็นพยานชี้แจงข้อเท็จจริงในชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. และ เบิกความต่อศาลในทำนองเดียวกัน โดยพลเอก สัมฤทธิ์ เบิกความยืนยันว่าได้รับมอบเงินจากพลเอก ชวลิต ครั้งแรกเมื่อปี ๒๕๓๖ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อใช้จ่ายเกี่ยวกับโครงการ มีการใช้เงินไป ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ ครั้งที่ ๒ เป็นเงินส่วนตัวของพลเอก ชวลิต นำมาฝากไว้เมื่อปี ๒๕๓๘ จำนวน ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาปลายปี ๒๕๔๕ พยานมอบเงินให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาเก็บรักษาไว้ โดยได้รับอนุญาตจากพลเอก ชวลิต แล้ว พลเอก ชวลิต เบิกความยืนยันว่าเงินจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นของตนเองที่ได้มอบให้พลเอก สัมฤทธิ์ เก็บรักษาไว้ และภายหลังให้ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้เก็บรักษาไว้แทน ผู้ถูกกล่าวหาได้ทยอยคืนเงินจำนวนดังกล่าวให้แก่พยานตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ จนครบถ้วนแล้วในปี ๒๕๕๕ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน ที่มีอยู่จริงในวันที่เข้ารับตำแหน่ง วันที่พ้นจากตำแหน่งและในวันที่ครบหนึ่งปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินตามที่ได้ยื่นแสดงไว้ การจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ มีผลให้ผู้นั้นต้องพ้นจากตำแหน่ง และห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเวลาห้าปี นอกจากนี้ยังเป็นความผิดมิโทษทางอาญาจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๑๑๙ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองย่อมต้องทราบและเข้าใจเรื่องนี้เป็นอย่างดีว่า การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องกระทำด้วยความระมัดระวังรอบคอบ ข้อมูลที่เสนอ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้สินต้องเป็นข้อมูลที่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริง ซึ่งในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาในกรณีพ้นจากตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๘ ยื่นเมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๘ ตามเอกสารหมายเลข ร.๕ ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินว่ามีเงินในบัญชีเงินฝาก ๕๙,๐๖๒,๒๔๗ บาท เงินลงทุนที่เป็นหลักทรัพย์รัฐบาลและที่รัฐบาลค้ำประกันรวมมูลค่า ๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีการรับรองว่ารายการทรัพย์สินและหนี้สินที่แสดงถูกต้องพร้อมกับลงลายมือชื่อไว้ ต่อมาเมื่อผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๙ ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกครั้งเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๙ เอกสารหมายเลข ร.๖ ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่เป็นของผู้ถูกกล่าวหาว่ามีเงินในบัญชีเงินฝาก ๖๐,๕๘๖,๕๑๔ บาท เงินลงทุนที่เป็นหลักทรัพย์รัฐบาลและที่รัฐบาลค้ำประกันรวมมูลค่า ๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่เป็นหลักทรัพย์และเงินลงทุนอื่น (กองทุนรวมบัวหลวงธนรัฐ ๕/๔๙) ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีการรับรองว่ารายการทรัพย์สินและหนี้สินที่แสดงไว้ถูกต้องพร้อมกับลงลายมือชื่อไว้ พร้อมกับแนบสำเนารายการเคลื่อนไหวทางบัญชีของผู้ถูกกล่าวหาแต่ละบัญชีที่แสดงไว้ตลอดจนหลักฐานการถือครองพันธบัตรและเงินลงทุนเป็นหลักฐานประกอบการยื่นทุกครั้ง ครั้นต่อมาเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินและความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งพบว่าทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาในส่วนที่เป็นเงินฝากและเงินลงทุนมีการเปลี่ยนแปลงที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ จึงมีหนังสือให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงเกี่ยวกับที่มาของทรัพย์สินดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาหนังสือชี้แจงลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๑ เอกสารหมายเลข ร.๑๓ แผ่นที่ ๔ ยืนยันว่าเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นของตนเองที่ได้รับให้จากครอบครัวในช่วงปี ๒๕๔๖ ถึงปี ๒๕๔๘ ทั้งยังได้แนบเอกสารซึ่งลงนามโดยพลเอก สัมฤทธิ์ บิดาของผู้ถูกกล่าวหายืนยันว่าได้มอบเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาเพื่อให้ช่วยดูแลน้อง ๆ ตามเอกสารหมายเลข ร.๓ แผ่นที่ ๕ หลังจากนั้นต่อมาเมื่อมีการตั้งคณะกรรมการ

ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินกรณีมีเหตุสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งประจำสำนักนายกรัฐมนตรี มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และคณะอนุกรรมการได้เชิญผู้ถูกกล่าวหาไปให้ถ้อยคำเมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๔ เอกสารหมายเลข ร.๔๒ ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้ชี้แจงว่า เป็นเงินของพลเอก ขวลิต ที่ได้ฝากให้พลเอก สัมฤทธิ์ เป็นผู้ดูแลรักษาไว้เพื่อที่จะใช้ในการดำเนินงานด้านการพัฒนาชนบท และพลเอก สัมฤทธิ์ นำมามอบให้ผู้ถูกกล่าวหาดูแลรักษาไว้แทนโดยมอบให้ปีละ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ ถึงปี ๒๕๔๘ ผู้ถูกกล่าวหาเพิ่งทราบว่าเงินของพลเอก ขวลิต เมื่อพลเอก สัมฤทธิ์ นำเงินมามอบให้ครั้งที่ ๒ ในปี ๒๕๔๖ จึงได้ทยอยนำไปฝากไว้ที่ธนาคารครั้งละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ โดยที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้อธิบายว่า เหตุใดในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตลอดจนการชี้แจงข้อเท็จจริงที่ผ่านมาผู้ถูกกล่าวหา จึงได้ยืนยันตลอดมาว่าเป็นเงินของตนเอง โดยเฉพาะการทำหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๑ เอกสารหมายเลข ร.๑๓ แผ่นที่ ๔ ที่ผู้ถูกกล่าวหายืนยันว่า เงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นของตนเองที่ได้รับจากครอบครัว ก็เป็นเวลาภายหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหา ได้ทราบแล้วว่าเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นของพลเอก ขวลิต ข้ออ้างของพยานที่ว่าอาจจะสับสน เอกสารอาจมีความผิดพลาดนั้น เมื่อพิจารณาจากประวัติของผู้ถูกกล่าวหาที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอก จากต่างประเทศ ผ่านการทำงานในตำแหน่งที่สำคัญ เป็นสมาชิกพรรคการเมือง เป็นหัวหน้ากลุ่มตึกกล้าในพรรค และได้รับแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการการเมืองตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ไม่น่าเชื่อว่า จะสับสนในเรื่องดังกล่าวเพราะไม่มีความซับซ้อนแต่อย่างใด นอกจากนี้ ในการนำเงินจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ทยอยฝากไว้ในบัญชีธนาคารของผู้ถูกกล่าวหา ๕ บัญชี เมื่อมีการสอบถามถึงเงิน แต่ละรายการในบัญชีดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถอธิบายได้ว่า เงินส่วนใดเป็นของพลเอก ขวลิต ทั้งยังให้การว่าเงินในบัญชีทั้งห้าบัญชีดังกล่าวมีทั้งที่เป็นเงินส่วนตัวของผู้ถูกกล่าวหาและมีการเบิกไปใช้จ่าย เป็นค่าเบี้ยประกันชีวิต และซื้อกองทุนบำนาญของรัฐ ๕/๔๙ การที่ผู้ถูกกล่าวหา นำเงินที่อ้างว่า พลเอก ขวลิต ฝากให้เก็บรักษาไว้ไปปะปนรวมกับเงินส่วนตัวและไม่อาจแยกแยะได้ว่าเงินส่วนใด เป็นเงินที่ได้รับฝากไว้ ทั้งมีการนำไปใช้จ่ายส่วนตัว ย่อมเป็นการผิดปกติวิสัยของการเก็บรักษาเงินที่ผู้อื่น ให้เก็บรักษาไว้และมีจำนวนมากถึง ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับด้านที่มาของเงินแม้จะมีพลเอก สัมฤทธิ์ มาเบิกความยืนยันว่า ได้เงินมาจากพลเอก ขวลิต ครั้งแรก ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อใช้ในโครงการ ครั้งที่สองเป็นเงินส่วนตัวของพลเอก ขวลิต ฝากไว้ ๒๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท และพลเอก ขวลิต มาเบิกความ

ยืนยันว่า เงินดังกล่าวเป็นของตนซึ่งได้ฝากไว้และได้รับคืนหมดแล้วก็ตาม แต่เป็นเพียงคำกล่าวอ้าง ซึ่งปราศจากพยานหลักฐานอื่นใด ๆ สนับสนุน ที่อาจบ่งชี้ให้เห็นได้ว่าเป็นจริงดังที่ให้การไว้ ไม่ว่าในเรื่อง การมอบเงินให้หรือการได้รับเงินคืน ทั้งยังมีข้อความขัดแย้งกับที่พลเอก สัมฤทธิ์ เคยทำหนังสือชี้แจงต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เกี่ยวกับเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ว่าได้มอบให้ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นบุตรสาวคนโต เพื่อให้ช่วยดูแลน้องสาวอีกสองคน ส่วนที่อ้างเหตุของการไม่มีหลักฐานว่าเป็นความไว้วางใจก็ดี การมีตำแหน่งทางการทหารก็ดี หรือการดำรงตำแหน่งทางการเมืองก็ดี ล้วนเป็นข้ออ้างที่ฟังไม่ขึ้นทั้งสิ้น เมื่อได้พิจารณาจากพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงในชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตลอดจนพยานหลักฐานในชั้นไต่สวนของศาลแล้ว เห็นว่า เป็นเพียงข้อกล่าวอ้างที่เลื่อนลอยปราศจาก พยานหลักฐานใด ๆ สนับสนุน ทั้งมีข้อพิรุธขัดแย้งหลายประการดังวินิจฉัยไปแล้วข้างต้น องค์กรของผู้พิพากษา จึงมีมติด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ว่า พยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหา ยังไม่มีน้ำหนักให้รับฟังได้ตามที่กล่าวอ้าง

กรณีเงินที่เพิ่มขึ้นจำนวน ๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาอ้างได้แย้งว่าเป็นเงินที่ผู้ถูกกล่าวหา ได้มาจากการขายทาวน์เฮาส์ ๒ หลัง เลขที่ ๓๕/๑๕๐ - ๑๕๑ ปลุกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๐๔๗๐ และ ๒๐๔๗๑ ตำบลบางตลาด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เนื้อที่ ๓๗ เศษ ๖ ส่วน ๑๐ ตารางวา และ ๒๔ เศษ ๔ ส่วน ๑๐ ตารางวา ตามลำดับ ให้แก่พันตำรวจตรีหญิง ศรีสุภางค์ โสมกุล เมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๗ ในราคา ๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีพันตำรวจตรีหญิง ศรีสุภางค์ เป็นพยานชี้แจงข้อเท็จจริงนี้ไว้ในชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. และมาเป็นพยานเบิกความต่อศาล ยืนยันทำนองเดียวกันว่า เมื่อประมาณเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๗ ผู้ถูกกล่าวหาขายทาวน์เฮาส์ ๒ หลัง ในหมู่บ้านยิ่งรวนิเวศน์ พร้อมทั้งที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๐๔๗๐ และ ๒๐๔๗๑ ให้แก่พันตำรวจตรีหญิง ศรีสุภางค์ ในราคา ๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ชำระเงินจริงเพียง ๑๕,๖๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากได้หักค่าใช้จ่าย ในการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ครั้งแรกที่ได้ชำระไปในปี ๒๕๔๕ ออก โดยยังไม่มีกรจดทะเบียนโอนให้แก่กัน เนื่องจากพันตำรวจตรีหญิง ศรีสุภางค์ ต้องการขายต่อ มีข้อตกลงกันว่าให้ผู้ถูกกล่าวหาโอนลอยไว้ โดยทำหนังสือมอบอำนาจให้พันตำรวจตรีหญิง ศรีสุภางค์ มีอำนาจจัดการโอนขายทาวน์เฮาส์พร้อมที่ดินดังกล่าว สำหรับเงิน ๑๕,๖๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาทยอยนำเงินเข้าฝากธนาคารจำนวน ๕ บัญชี ซึ่งเป็นบัญชีเดียวกับที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่านำเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้าฝาก โดยนำเงินเข้าฝากครั้งละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ เห็นว่า เกี่ยวกับทาวน์เฮาส์ ๒ หลัง ซึ่งปลุกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๐๔๗๐ และ ๒๐๔๗๑ นั้น ปรากฏหลักฐานทางทะเบียนที่ดินว่า เดิมพันตำรวจตรีหญิง ศรีสุภางค์ ซื้อมาจาก

บริษัทที่ยังรวยเรียลเอสเตท จำกัด โดยจดทะเบียนซื้อขายในราคา ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามหนังสือสัญญาขายที่ดิน ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒ ต่อมาพันตำรวจตรีหญิง ศรีสุภางค์ จดทะเบียนโอนขายให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา ในราคา ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามหนังสือสัญญาขายที่ดิน ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ หลังจากนั้น ผู้ถูกกล่าวหาจดทะเบียนโอนขายคืนให้แก่พันตำรวจตรีหญิง ศรีสุภางค์ ในราคา ๑๕,๖๐๐,๐๐๐ บาท ตามหนังสือสัญญาขายที่ดินรวมสองโฉนด ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพันตำรวจตรีหญิง ศรีสุภางค์ จดทะเบียนโอนขายต่อให้แก่บริษัทคอสโม ดีเวลลอปเม้นท์ (ไทยแลนด์) จำกัด ในราคา ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามหนังสือสัญญาขายที่ดินรวมสองโฉนด ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๔ การที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า ผู้ถูกกล่าวหาขายทาวน์เฮาส์ ๒ หลัง พร้อมที่ดินคืนให้แก่พันตำรวจตรีหญิง ศรีสุภางค์ ตั้งแต่ประมาณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๔๗ และมีการชำระเงินให้แก่กันในวันนั้นแล้วด้วยเงินสด ซึ่งแตกต่างจากสัญญา จะซื้อจะขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้างและการจดทะเบียนโอนที่ดินซึ่งกระทำในปี ๒๕๕๔ นั้น ผู้ถูกกล่าวหา คงมีเพียงตัวผู้ถูกกล่าวหาและพันตำรวจตรีหญิง ศรีสุภางค์ ที่เบิกความยืนยันในเรื่องดังกล่าว โดยมีหลักฐานประกอบข้อกล่าวอ้างคือหนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ที่มีข้อความเพียงว่าผู้ถูกกล่าวหามอบให้พันตำรวจตรีหญิง ศรีสุภางค์ เป็นผู้มีอำนาจจัดการขายทาวน์เฮาส์ ๒ หลัง พร้อมที่ดิน เท่านั้น ทั้งที่การซื้อขายตามที่กล่าวอ้าง มีราคาซื้อขายกันสูงถึง ๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่กลับชำระราคากันด้วยเงินสดและไม่มีการทำหนังสือสัญญาใด ๆ ที่มีข้อความแสดงให้เห็นว่า มีการซื้อขายทาวน์เฮาส์ ๒ หลัง พร้อมที่ดินกันไว้เป็นลายลักษณ์อักษร แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะอ้างว่า เป็นเรื่องความไว้วางใจต่อกันเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหาทำงานในพรรคความหวังใหม่ซึ่งพลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ หัวหน้าพรรคเป็นบิดาของพันตำรวจตรีหญิง ศรีสุภางค์ ก็ตาม แต่อย่างน้อยในการชำระเงินให้แก่กันด้วยเงินสด ก็ควรที่จะต้องมีเอกสารการรับเงิน การจ่ายเงินไว้เป็นหลักฐาน พันตำรวจตรีหญิง ศรีสุภางค์ เองได้ให้การไว้ ในชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ามีอาชีพซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ จึงย่อมต้องทราบเป็นอย่างดีว่า ลำพังใบมอบอำนาจที่มีข้อความเพียงการมอบอำนาจให้ไปจัดการขายทรัพย์สิน ไม่มีข้อความใดที่แสดงว่า ได้มีการซื้อขายและชำระราคาให้แก่กันแล้ว ซึ่งการขาดหลักฐานที่สำคัญเช่นนี้อาจเป็นปัญหาพิพาทกันในอนาคตได้ อันเป็นการผิดปกติวิสัยของการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ที่มีราคาซื้อขายตามที่อ้างสูงถึง ๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยเฉพาะสำหรับผู้มีอาชีพซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ที่ต้องทำด้วยความรอบคอบเพื่อป้องกันปัญหาตามมาในภายหลังก่อนอกจากนี้พันตำรวจตรีหญิง ศรีสุภางค์ อ้างว่าจะนำทาวน์เฮาส์พร้อมที่ดินไปขายต่อ แต่กลับปรากฏว่า ยังยึดถือโฉนดที่ดินซึ่งเคลือบพลาสติกและปล่อยระยะเวลาล่วงเลยไปนานหลายปีโดยไม่ได้ให้ผู้ถูกกล่าวหา ไปดำเนินการออกใบแทนโฉนดที่ดินเพื่อเตรียมไว้สำหรับการขายต่อ ทำให้ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกกล่าวหา

ที่ว่าชายทาวน์เฮาส์พร้อมโฉนดที่ดินให้แก่พันตำรวจตรีหญิง ศรีสุภาวงศ์ ในเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๗ มีพิรุณไม่น่าเชื่อถือ สำหรับด้านผู้ถูกกล่าวหาที่อ้างว่าได้รับเงินสดจำนวน ๑๕,๖๐๐,๐๐๐ บาท จากพันตำรวจตรีหญิง ศรีสุภาวงศ์ ในวันซื้อขาย หลังจากนั้นนำเงินไปแยกฝากเข้าบัญชีของผู้ถูกกล่าวหา ๕ บัญชี โดยทยอยนำเข้าฝากครั้งละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ โดยอ้างว่าทำตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ธนาคาร เพื่อไม่ต้องยุ่งยากในเรื่องเอกสารและปฏิบัติเช่นนี้มาตั้งแต่ก่อนเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองแล้ว และยังคงปฏิบัติเช่นนั้นต่อเนื่องเรื่อยมา แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถระบุได้ชัดเจนว่าเงินในบัญชีทั้งห้าบัญชี ส่วนใดเป็นเงินที่ได้จากการขายทาวน์เฮาส์ ๒ หลัง พร้อมที่ดินให้แก่พันตำรวจตรีหญิง ศรีสุภาวงศ์ ซึ่งในกรณีเช่นนี้หากเงินจำนวน ๑๕,๖๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้จากการขายทาวน์เฮาส์ ๒ หลัง พร้อมที่ดินให้แก่พันตำรวจตรีหญิง ศรีสุภาวงศ์ จริง ก็เป็นเงินซึ่งมีที่มาชัดเจนคือได้จากการขายทรัพย์สินของตนเอง สามารถแสดงที่มาของเงินได้ โดยไม่ยุ่งยากเรื่องเอกสาร แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับยังคงใช้วิธีทยอยนำเงินเข้าฝาก เพื่อหลีกเลี่ยงการอธิบายถึงที่มาของเงิน โดยไม่ได้แสดงเหตุผลให้ปรากฏว่าเหตุใดกระทำเช่นนั้น สำหรับกรณีนี้ด้วย พฤติการณ์ที่ผู้ถูกกล่าวหาทยอยนำเงินเข้าฝากอันเป็นการหลีกเลี่ยงการตรวจสอบ ย่อมทำให้ไม่อาจพิสูจน์ได้โดยแน่ชัดถึงที่มาของเงินว่าได้มาจากการซื้อขายทาวน์เฮาส์ ๒ หลัง พร้อมที่ดินหรือได้มาโดยประการอื่นใด เมื่อประกอบกับปรากฏหลักฐานจากการยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหากรณีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๘ และกรณี พ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ผู้ถูกกล่าวหา ยังได้แสดงว่า ทาวน์เฮาส์เลขที่ ๓๕/๑๕๐ - ๑๕๑ พร้อมที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๐๔๗๐ และ ๒๐๔๗๑ เป็นของผู้ถูกกล่าวหา ตลอดมา ทั้งที่เป็นเวลาภายหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าได้ขายทาวน์เฮาส์ ๒ หลัง พร้อมที่ดินให้แก่ พันตำรวจตรีหญิง ศรีสุภาวงศ์ ไปแล้วตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๔๗ อันเป็นการขัดแย้งกับข้อกล่าวอ้างโต้แย้ง ของผู้ถูกกล่าวหา พยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่น่าหนักให้น่าเชื่อถือ ด้วยเหตุผลดังวินิจฉัยมาข้างต้น องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีพยานหลักฐานที่เพียงพอ พิสูจน์ได้ว่าเงิน ๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่เพิ่มขึ้น ได้มาจากการขายทาวน์เฮาส์ ๒ หลัง พร้อมที่ดิน ให้แก่พันตำรวจตรีหญิง ศรีสุภาวงศ์ ในเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๗ ตามที่กล่าวอ้างโต้แย้ง

กรณีเงินที่เพิ่มขึ้นจำนวน ๑๖,๑๐๔,๐๐๐ บาท ผู้ถูกกล่าวหาอ้างโต้แย้งว่าเป็นเงินซึ่งผู้ถูกกล่าวหา ได้รับจากพลเอก ขวลิต ยงใจยุทธ ในฐานะที่ผู้ถูกกล่าวหาเคยเป็นสมาชิกพรรคความหวังใหม่ก่อนที่จะมีการยุบพรรค และได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้ากลุ่มต้นกล้าซึ่งเป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่ มีหน้าที่ช่วยเหลือพัฒนาสังคม และชนบทในด้านการสร้างรายได้ให้ประชาชนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง หลังจากพรรคความหวังใหม่ถูกยุบพรรค

เมื่อปี ๒๕๔๕ กลุ่มต้นกล้ายังคงดำเนินกิจกรรมอยู่ ต่อมาปลายปี ๒๕๔๗ พลเอก ชวลิต เรียกผู้ถูกกล่าวหาไปที่บ้านและมอบเงินสดให้ ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ ต้นปี ๒๕๔๘ มอบให้อีก ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ โดยไม่ได้แจ้งที่มาของเงิน เพียงแต่แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหานำเงินทั้งสองจำนวนไปใช้ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับทางด้านพัฒนาสังคมและสร้างรายได้ให้ชนบทตามอุดมการณ์ของกลุ่มต้นกล้า ผู้ถูกกล่าวหานำเงินเข้าฝากธนาคารในบัญชีเงินฝาก ๕ บัญชี ที่มีการนำเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เงิน ๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเงินส่วนตัวของผู้ถูกกล่าวหา โดยจำไม่ได้ว่าเงินฝากในบัญชีรายการใดเป็นเงินที่มาจากเงินส่วนใด เงินดังกล่าวคงเหลือ ๙,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ ได้ทยอยมอบคืนพลเอก ชวลิต ครบถ้วนแล้วในปี ๒๕๕๕ โดยมีพลเอก ชวลิต เป็นพยานเบิกความสนับสนุนในทำนองเดียวกันกับที่ให้การไว้ในชั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า ได้มอบเงินจำนวน ๑๒,๑๐๔,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของกลุ่มต้นกล้าที่ยังมีการดำเนินกิจกรรมอยู่ เงินดังกล่าวได้มาจากการขายเสื้อพรรค ของที่ระลึก เงินยืมส่วนตัวและเงินบริหารสาขาพรรค ที่สมาชิกพรรคและสาขาพรรคส่งคืนหลังจากการยุบพรรคเมื่อปี ๒๕๔๕ พยานเห็นว่าพรรคถูกยุบแล้วเห็นควรส่งให้องค์กรพรรคที่ยังมีการเคลื่อนไหวอยู่ จึงทยอยมอบให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นหัวหน้ากลุ่มต้นกล้าที่ประกอบด้วยบุคคล ๖ คน นอกจากผู้ถูกกล่าวหาแล้วสมาชิกกลุ่มต้นกล้าคนอื่นไม่ทราบเรื่องดังกล่าว เห็นว่า จากการนำสืบของผู้ถูกกล่าวหาถึงที่มาของเงินจำนวน ๑๒,๑๐๔,๐๐๐ บาท หากเป็นจริงก็มีใช่เรื่องที่เป็นความลับซึ่งจะต้องปกปิดแหล่งที่มาของเงิน ทั้งการรับเงินก็เพื่อการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มต้นกล้า ซึ่งควรทำโดยเปิดเผยโดยเฉพาะสมาชิกในกลุ่มควรต้องรับทราบ แต่กลับปรากฏว่ามีเพียงผู้ถูกกล่าวหาและพลเอก ชวลิต เท่านั้นที่ทราบเรื่องนี้ แม้กระทั่งสมาชิกอื่นในกลุ่มต้นกล้าก็ไม่มีบุคคลใดทราบเรื่องดังกล่าว เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้รับเงินมาทั้งสองครั้งเป็นจำนวนครั้งละไม่น้อยแต่ก็ไม่ได้นำเข้าฝากธนาคาร ทั้งจำนวนอันจะทำให้ น่าเชื่อได้ว่ามีการรับเงินจำนวนดังกล่าวในช่วงเวลาที่กล่าวอ้างจริง แต่กลับมีการทยอยนำเงินเข้าฝากธนาคารครั้งละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ โดยข้ออ้างที่มีเพียงว่าทำตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ธนาคารเพื่อความสะดวกในเรื่องเอกสาร ซึ่งเป็นเหตุผลที่ยังไม่อาจรับฟังได้ถึงความจำเป็นที่ต้องกระทำเช่นนั้น แต่การกระทำดังกล่าวอีกด้านหนึ่ง ก็ถูกพิจารณาได้ว่าเป็นการปกปิดที่มาของเงินทำให้ไม่อาจตรวจสอบถึงที่มาของเงินได้ชัดเจน นอกจากนั้นปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหานำเงินทั้งสองจำนวนดังกล่าวไปฝากในบัญชี ๕ บัญชี ปะปนกับเงินที่อ้างว่าได้รับมา ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ๑๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเงินส่วนตัว ไม่สามารถชี้แจงต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินได้ว่า

เงินยอดใดในแต่ละบัญชีเป็นเงินส่วนนี้ ทั้งในระหว่างเวลานั้นก็มีการเบิกถอนเงินจากบัญชีดังกล่าวไปใช้จ่ายส่วนตัว เช่น วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๘ มีการเบิกเงิน ๓,๐๘๒,๐๒๐ บาท เพื่อซื้อแคชเชียร์เช็คชำระค่ารถยนต์ นอกจากนี้ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้คัดค้านในกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้ว เป็นเวลาหนึ่งปี ผู้ถูกกล่าวหาได้นำเงินจำนวนนี้ไปแสดงไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ในส่วนเงินฝากในธนาคารว่าเป็นของตนเอง โดยไม่ได้มีหมายเหตุในบัญชีให้ทราบว่าเงินของกลุ่มต้นกล้ารวมอยู่ด้วย อันเป็นการปิดปกติวิสัยทั่วไปของการเก็บรักษาเงินซึ่งได้รับมอบมาโดยมีวัตถุประสงค์ในการใช้ที่ชัดเจน ไม่อาจนำไปใช้ส่วนตัวได้ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างต่อมาว่าเหลือเงิน ๙,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ และคืนเงินที่เหลือนี้ ให้แก่พลเอก ชวลิต แล้วโดยทยอยคืนตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ ถึงปี ๒๕๕๕ นั้น ก็เป็นช่วงเวลาเดียวกับที่มีการตั้ง คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา โดยที่ไม่ปรากฏเหตุผลว่าเหตุใด จึงมีการยกเลิกการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มต้นกล้าและต้องคืนเงินในช่วงเวลาดังกล่าว ข้อกล่าวอ้าง ของผู้ถูกกล่าวหาล้วนเป็นข้อกล่าวอ้างที่เลื่อนลอยปราศจากหลักฐานใด ๆ สนับสนุน ซึ่งทำให้ยาก แก่การตรวจสอบ และไม่น่าเชื่อถือ องค์คณะผู้พิพากษาจึงมีมติด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ว่า พยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาไม่มีน้ำหนักให้รับฟังได้ว่าเงินจำนวน ๑๒,๑๐๔,๐๐๐ บาท ที่เพิ่มขึ้น เป็นเงินที่ได้มาจากพลเอก ชวลิต ตามที่กล่าวอ้าง

เมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าทรัพย์สินจำนวน ๖๘,๑๐๔,๐๐๐ บาท ได้มาอย่างไร ในวิธีทางตามปกติ ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวพร้อมดอกผลที่เกิดขึ้นจึงเป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ซึ่งต้องตกเป็นของแผ่นดิน ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๕ วรรคสอง

พิพากษาให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาจำนวน ๖๘,๑๐๔,๐๐๐ บาท ซึ่งรวมถึงทรัพย์สิน ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งยึดหรืออายัดไว้ชั่วคราวตามคำสั่งที่ ๘ - ๑๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๖ พร้อมดอกผลตกเป็นของแผ่นดิน ให้ผู้ถูกกล่าวหาส่งมอบทรัพย์สินหรือชำระเงิน จำนวนดังกล่าวแก่กระทรวงการคลัง หากไม่ส่งมอบทรัพย์สินหรือไม่ชำระเงินให้บังคับคดีเอาจากทรัพย์สินอื่น ของผู้ถูกกล่าวหา แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ให้ผู้ถูกกล่าวหา

ส่งมอบเอกสารสิทธิและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินหรือเงิน ๖๘,๑๐๔,๐๐๐ บาท
แก่กระทรวงการคลัง คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

นายไสลเกษ วัฒนพันธุ์

นายวิรัช ชินวินิจกุล

นางพฤษภา พนมยันตร์

นายธนสิทธิ์ นิลกำแหง

นางนวนน้อย ผลทวี

นายพรเทพ อัมพรกลิ่นแก้ว

นายประทีป ดุลพินิจรรรมา

นายฉัตรไชย จันทร์พรายศรี

นายโสฬส สุวรรณเนตร์